

Motion till riksdagen 2007/08: MJ12

**av Anders Ygeman m.fl. (s)
med anledning av prop. 2007/08:108**

En skogspolitik i takt med tiden

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen snarast bör återkomma med förslag till åtgärder för att öka röjningen i den svenska skogen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om utökad satsning på utvecklingen av ny miljöteknik för skogsbruket.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om införandet av skogsbruksplaner.
4. Riksdagen avslår regeringens förslag om att begränsa Skogsstyrelsens uppdragsverksamhet.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ett intensifierat skogbruk måste föregås av noggranna miljökonsekvensbeskrivningar.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett kraftfullt arbetsmiljöprogram för skogen.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om bevarandet av den biologiska mångfalden.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om viltbete.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om beaktandet av rennäringens intressen.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om hårdare sanktionsmöjligheter för skogsmiljöbrott.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett kalhyggesfritt skogsbruk.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om minskad kemikalieanvändning i skogen.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en utvecklad forskning om de skogliga systemen.

Fel! Okänt namn på

14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförts i motionen om en övergripande helhetssyn på skogspolitiken.

Motivering

Drygt halva Sveriges yta är täckt av skog. Sveriges skogsmark utgör en fjärdedel av skogsmarksarealen inom EU, vilket gör Sverige till unionens största skogsland. Våra skogar har under århundraden varit en värdefull tillgång för vår överlevnad. Skogen har bidragit till utvecklingen av vår välfärd; den har gett arbetstillfällen i såväl glesbygd som i industrisamhällen och den innebär en stabil bas i den svenska ekonomin.

Dagens svenska skogar är nästan alla ett resultat av en framsynt och noggrann skogsvård, ända från slutet av 1800-talet och fram till våra dagar. Den första skogsvårdslagen kom redan 1904, i syfte att säkerställa återbeskogningen och framtida tillgång till virke. Därefter har lagen skrivits om ett antal gånger, men ständigt med samma avsikt: att med omsorg verka för en långsiktig virkesförsörjning.

Drygt tre fjärdedelar av den svenska skogen är i dag privatägd. Det hindrar oss inte från att betrakta den som en nationell tillgång. Vårt stöd ligger i allemansrätten, en rätt att fritt vistas i skog och mark som saknar motstycke i andra länder.

Grunden för den skogspolitik som bedrevs fram till regeringsskiftet 2006 – och som beslutades av en enig riksdag 1993 – bygger på principen om omsorg gentemot kommande generationer. Skogen ska vårdas och nyttjas så att vi alla, våra barn, barnbarn och barnbarnsbarn, får del av dess nyttigheter. Skogsägarna gavs i beslutet ett övergripande praktiskt och ekonomiskt ansvar för skogsbruket kombinerat med en ökad frihet för hanteringen av den enskilda skogstillgången. 1993 års beslut tog också upp vårt internationella ansvar, i enlighet med FN:s beslut om hållbart brukande av alla typer av skogar.

Vi socialdemokrater menar att omsorgen om kommande generationer är en självklar utgångspunkt när vi nu ska möta framtidens globala och nationella klimatutmaningar.

Skogen och skogsmarken är en nationell tillgång som ska skötas så att den långsiktigt och uthålligt ger god avkastning, samtidigt som den biologiska mångfalden behålls.

Hänsyn ska även tas till andra allmänna intressen. Skogen är betydelsefull för människors möjlighet till rekreation och förbättrad hälsa. Upplevelseturismen är en växande sektor med stor ekonomisk potential. Den tätortsnära naturen uppfyller många behov av grönområden för friluftsliv. Skogs- och tränäringen är en viktig tillgång i arbetet för ett hållbart samhälle. Trä och träfiber är en förnybar och nationell resurs, och en ökad användning av trä ska främjas. Genom utökad forskning breddar vi användningen av en av de bästa biologiska förnybara råvarorna. Som en av världens främsta skogsnationer, den största inom EU och tillhörande de nio länder i världen som har mer än

65 % av landarealen täckt av skog, är vi också en internationell föregångare. Sverige har en pedagogisk uppgift i arbetet för ett långsiktigt hållbart skogsbruk.

Skogsvården måste därför förbättras på ett mer konstruktivt sätt än vad regeringens proposition föreslår, för att ge hög och uthållig avkastning. Skogsstyrelsens arbete som expertmyndighet åt regeringen, som rådgivare åt skogsnäringen och som främjare av skogsvårdslagen måste stödjas. Avvägningen mellan de två jämställda skogspolitiska målen, miljömålet och produktionsmålet, är en grundläggande uppgift. Vi motsätter oss starkt förslaget till avveckling av Skogsstyrelsens uppdragsverksamhet. Skogsstyrelsens arbete som värderande tredje part mellan köpare och säljare bör fortsätta.

Att möta framtiden

Regeringens skogspolitiska proposition 2007/08:108 har fått namnet *En skogspolitik i takt med tiden*. Det är en titel som enligt vår bedömning är lika defensiv som själva innehållet. Modern skogspolitik ska inte endast försöka hålla takt med tiden – den ska förmå möta framtiden.

Kraftfulla satsningar krävs för att anpassa den svenska skogspolitiken efter de effekter som dagens och framför allt morgondagens klimatförändringar innebär. Dessa satsningar har regeringen inte lyckats samla sig till. Propositionen är passiv och saknar framåtblickande, konkreta åtgärder. De utredningsuppdrag och fromma förhoppningar som präglar den bidrar inte till att förbättra en nödvändig skogsskötsel. Det krävs handling.

I propositionen betonar regeringen att man inte tänker förändra balansen mellan skogspolitikens två jämställda mål: miljömålet och produktionsmålet. *Miljömålet* innebär att skogsmarkens naturgivna produktionsförmåga ska bevaras. Den biologiska mångfalden och den genetiska variationen ska säkras. Växt- och djurarter som naturligt hör hemma i skogen ska kunna fortleva under naturliga betingelser och i livskraftiga bestånd. Estetiska och sociala värden samt kulturmiljövärden ska värnas. *Produktionsmålet* innebär att skogen och skogsmarken ska utnyttjas effektivt och ansvarsfullt så att den ger en uthålligt hög avkastning. Skogsproduktionens inriktning ska ge handlingsfrihet i användningen av vad skogen producerar.

Den som läser förslaget till hur svensk skogspolitik ska gå i takt med tiden får dock svårt att uppfatta den jämställda balansen. Propositionen låter den nog så viktiga tillväxten dominera på bekostnad av hänsynen till natur- och kulturmiljövärden samt även sociala värden.

Vi menar att regeringen här tappar fokus. En skogspolitik för framtiden kräver ett helhetsperspektiv på skogen och ett reellt erkännande av de jämställda målen. Den kräver ett förbättrat system för sanktionsavgifter och bättre uppföljning av frivilliga avsättningar, bättre utnyttjande av miljöanalysinstrumentet i skogsvårdslagen och bättre anpassning till ramdirektivet för vatten, för att ta några exempel. **En skogspolitik för framtiden bör också omfatta skogens sociala betydelse och möjligheten för lokalbefolkningen att dra nytta av dess resurser.**

Fel! Okänt namn på

Den svenska skogs- och träindustrin har ett stort och odiskutabelt behov av råvara. Efterfrågan på pappersmassa och bioenergi ökar, liksom – vilket regeringen tycks glömma – efterfrågan på sågtimmer av hög kvalitet. Samtidigt är Sverige mycket långt ifrån miljömålet om levande skogar – vilket miljömålsrådet nyligen konstaterade i sin rapport. Vi socialdemokrater hävdar en möjlig väg där uttaget ur skogen expanderar *i samklang* med miljömålen.

Vi har i detta sammanhang förväntat oss en mer framsynt skogspolitisk strategi av regeringen än de defensiva idéer som – som alltid vad gäller moderatstyrd politik – förlitar sig på att marknaden ska lösa problemen.

När regeringen konstaterar att det inte finns några garantier för vad som kommer att efterfrågas i framtiden och att det är svårt att i dag avgöra vilken produktion som är mest lämplig, anser den att lösningen ligger i att ge ”marknadskrafterna möjlighet att effektivt styra vad som produceras och hur den skogliga produktionen sker”. När regeringen till en början konstaterar att de två jämställda målen ligger fast markerar den strax därefter att den långsiktiga äganderätten är en förutsättning för miljömålet: ”Förändringar av styrmedel som påverkar äganderätten och införs på kort tid reducerar skogsägarnas incitament till långsiktigt hållbart brukande av skogen och skogsmarken.”

Vi socialdemokrater tolkar regeringens skogsproposition som otydlig, omodern och i synnerlig otakt med tiden, och vi befarar att ett systemskifte är på gång inom den svenska skogspolitiken.

Eftersatt röjning

Röjning är en förutsättning för ett ekonomiskt hållbart skogsbruk; det är de flesta skogsägare medvetna om. Ändå är röjningen på en del håll kraftigt eftersatt. Det akuta röjningsbehovet i Sverige uppgår, enligt Skogsstyrelsen, till 1,2 miljoner hektar (vilket innebär ca 5 % av skogsmarken). Det är en fördubbling av behovet jämfört med mitten av 1990-talet.

Vi menar att en eftersatt skogsvård inte är förenlig med ett skogsbruk som ska motverka och anpassas för kommande klimatförändringar. Skogsstyrelsen bör snarast ges resurser för utökad rådgivning, och effekterna av röjningsplikt kontra röjningsbidrag måste noggrant övervägas. Den miljötekniska utvecklingen måste ges ett kraftfullt stöd, och en förbättrad skogsteknik kan i mångt och mycket komplettera en vikande arbetskraft. **En utvecklad teknik för att tillvarata och sälja röjningsrester kan också öka skogsägarnas drivkraft att röja.**

Den mekaniserade skogsvården ska dock skötas med varsamhet vad gäller t.ex. kulturminnesvärden, vattendrag och renbetesområden. I detta sammanhang vill vi påminna om att den socialdemokratiska satsningen på gröna jobb gav ett mervärde till såväl skogsnäringen som besöksnäringen och det rörliga friluftslivet. Gröna jobb innebär en satsning på att de som stod långt från arbetsmarknaden kunde komma tillbaka till jobb eller studier.

Skogsbruksplaner

Införandet av skogsbruksplaner anser vi vara ett utomordentligt redskap för varje skogsägare som vill ha överblick över de nödvändiga åtgärderna i den egna skogen. En satsning på ökad utbildning bör därför göras för att ge skogsägarna möjlighet att vårda skogen på bästa sätt.

Den borgerliga regeringen argumenterar i propositionen för upprättandet av skogsbruksplaner. Men den klarar trots det inte av att samla sig till ett entydigt förslag.

Också i Skogsutredningen finns krav på att skogsbruksplaner ska ersätta dagens skogs- och miljöredovisning (Smör). Vi stöder **utredningens förslag**. Skogsbruksplanerna underlättar för ett hållbart skogsbruk och bidrar till att förenkla avvägningen mellan miljö- och produktionsmålen.

Skogsstyrelsens uppdragsverksamhet

Ursprunget till Skogsstyrelsens uppdragsverksamhet härstammar från det tidiga 1900-talet. Skogsägaren var då helt utlämnad åt skogsbolagens värderingar när han eller hon skulle sälja sin skog. Än i dag säljs mycket skog i form av rotposter – träd som märks upp i skogen och värderas på rot. Skogsstyrelsen har hittills, som tredje part mellan köpare och säljare, stått för värderingarna. Det har varit en trygghet för båda parter att få en neutral bedömning av ett statligt organ.

Uppdragsverksamheten omfattar också en rad andra skogliga tjänster, t.ex. upprättandet av skogsbruksplaner, markberedning och planteringsarbeten. Denna verksamhet stod under förra året (2007) för drygt 40 % av myndighetens intäkter.

Regeringen föreslår nu att rotpoststämplingen och annan uppdragsverksamhet ska upphöra från den 1 januari 2009, *om inte synnerliga skäl föreligger*. Regeringen menar att en statlig myndighet inte ska agera på en konkurrensutsatt marknad. Privata utförare ska i stället ges möjlighet att etablera sig eller utöka sin verksamhet. Med synnerliga skäl menas situationer där det inte finns någon annan aktör som kan utföra uppdraget. I dessa synnerliga situationer ska Skogsstyrelsen fortsätta sin verksamhet.

Vi ifrågasätter med vilken kompetens Skogsstyrelsen ska kunna rycka in när dessa ”synnerliga skäl” inträffar. En avvecklad uppdragsverksamhet får till följd att den lokala närvaron i glesbygden minskar. Vi motsätter oss att regeringen fråntar sin myndighet dess resurser, samtidigt som nya tunga uppgifter ska genomföras. Vi anser att

- ? avvecklingen av uppdragsverksamheten kan få marknadshämmande effekter när färre aktörer finns på marknaden
- ? skogsstyrelsen i dag fungerar väl som en oberoende part på virkesmarknaden
- ? kunderna i första hand är skogsägare som inte är anslutna till någon skogsägarförening och som har behov av en oberoende part

Fel! Okänt namn på

? beslutet medför stora omställningskostnader och att myndigheten mister kompetens.

Ökad tillväxt

En ökad tillväxt av skogen är nödvändig. Den svenska skogs- och träindustrin har stort behov av en fortsatt jämn tillgång till skogsråvara av hög kvalitet. När efterfrågan ökar skärps konkurrensen om virket. Industrins behov av råvara måste säkerställas. Genom att utveckla vidareförädlingen skapas lönsammare företag och fler arbetstillfällen. Restprodukter som grenar och rötter, bioenergirotor samt uttjanta träprodukter bör gå till värmeverken. Den skogliga tillväxten motverkar också klimatförändringarnas effekter genom upplagring av kol i växande skog och i skogsprodukter. Detsamma gäller för den ökande produktionen av biobränsle; också den bidrar till att minska en global uppvärmning.

Ökad tillväxt innebär att skogsbruket intensifieras. Det kan i sin tur innebära ökad dikning, ökad gödsling och ökad markberedning. Redan i dag kan vi gödsla på betydligt större areal och ändå följa skogsvårdslagen. Detsamma gäller för dikesrensning. Stubbrytningen får bedrivas på en begränsad yta varje år tills miljöanalysarbetet är färdigt. Då kommer nya riktlinjer för om och hur brytningen kan accepteras.

Denna intensifiering av skogsbruket leder till ett flertal svåra avvägningar. Vad händer med djur och växter vid skogsgödsling? Påverkar stubbrytning de arter som är beroende av död ved? Hur kan vi dika skogsmark utan att förstöra värdefulla våtmarker?

Vi vet att ett intensivare bruk påverkar våra möjligheter att bevara den biologiska mångfalden. Därför måste varje förändring föregås av ytterst noggranna konsekvensanalyser. Nya konkreta strategier, byggda på breddad forskning, krävs för att möta den motstridiga efterfrågan på skogsprodukter och levande skogar.

Arbetsmiljösatsning

De människor som arbetar i skogen löper fyrtio gånger högre risk att dödas på sin arbetsplats jämfört med andra arbetstagare. Det visar siffror från Arbetsmiljöverket.

I det perspektivet är regeringens vision om ett säkrare skogsbruk genant kortfattat. Men med tanke på det tidigare ointresset för arbetsmiljöfrågor – nedskärningar i anslagen till Arbetsmiljöverket, nedläggningen av Arbetslivsinstitutet och förlängda dispenser för kemikaliebehandlade plantor – är bristen på idéer kanske inte förvånande.

Vi menar att av en skogspolitik för framtiden måste det krävas mer än en tillfällig utbildningsinsats. Att Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) får i uppdrag att utbilda personer i rådgivning för säkerhetsfrågor på gårdsnivå är en möjlig strategi, men varför bara för två år och varför ett fåtal?

Vi efterlyser en rejäl satsning på en trygg arbetsmiljö för alla som arbetar i skogen. Det samarbete för ett säkrare skogsarbete som nu pågår mellan skogsägareföreningar, Skogsstyrelsen, AFA, Arbetsmiljöverket och tillverkare av skogsutrustning måste uppmuntras. Vi förutsätter att regeringen i någon form återkommer med ett kraftfullt arbetsmiljöprogram för skogen.

Biologisk mångfald

Ett av miljöpolitikens viktigaste mål är att bevara den biologiska mångfalden. Arterna och deras livsmiljöer måste värnas, för att i slutändan ge mänskligheten en chans till överlevnad. Den utvärdering som Miljömålsrådet nyligen presenterade bekräftar att miljöarbetet i dag går för långsamt framåt. Delmålet om en hejdad förlust fram till år 2010 blir svårt att uppnå.

Problemen med att bevara ett rikt växt- och djurliv är sedan länge kända. Ändå väljer den borgerliga regeringen att, i sin budget för 2008, skära ned på anslaget för den biologiska mångfalden. Detta gör man paradoxalt nog med hänvisning till just svårigheten att uppnå miljömålet Levande skogar. Regeringen konstaterar att "marknadspriserna på skogsfastigheter stiger sedan en tid tillbaka kraftigt" och att det bidrar till en försening att nå arealmålet. Därefter gör regeringen bedömningen att "områdesskyddet kan anpassas till en lägre kostnadsnivå".

Regeringens politik saknar engagemang. Förlusten av biologisk mångfald måste hejdas. Nya modeller måste tas fram för att skydda skogen, modeller som tar hänsyn till att de ekologiska och sociala faktorerna förändras. En reservstrategi måste utvecklas som omfattar bevarandet av den biologiska mångfalden när klimatförändringarnas effekter slår igenom. Nya former för medverkan av markägarna måste uppmuntras, och hänsynen till den biologiska mångfalden måste utvecklas när tillväxten i produktions-skogen ökar.

En framåtsyftande politisk strategi bör sammanställas och presentera färdiga förslag för nya och mer kostnadseffektiva åtgärder för att upprätthålla områdesskyddet.

Viltförvaltningen

Också ifråga om viltförvaltningen har Skogsstyrelsen en viktig uppgift. Myndigheten ska bl.a. ansvara för rådgivningen om hur klövviltets skadeverkningar på skogen kan minska. Regeringen säger sig vilja utveckla denna rådgivning om viltanpassad skogsskötsel och ger (ytterligare ett) utredningsuppdrag till Skogsstyrelsen.

Vi anser att frågan kräver ett större engagemang och vill att regeringen återkommer med ett förtydligande om möjligheten att anlägga viltbete på marker som inte är föremål för skogsproduktion. Tänkbara ställen för plantering av älgfoder (tall och videarter) kan vara kraftledningsgator och marker längs skogsbilvägar. Även en gödsling av kraftledningsgator kan tänkas kunna styra bort klövviltet från det aktiva skogsbruket. En översyn av älgför-

Fel! Okänt namn på

valtningen måste göras. Vi vill betona att framtidens viltförvaltning måste omfatta kombinationen av en stark älgstam och ett hållbart skogsbruk.

Rennäringen

Vi konstaterar att rennäringens intressen inte togs upp i Skogsutredningen och inte heller finns beaktade i regeringens skogsproposition. Vi finner det bekymmersamt att förslagen om ökat uttag av biobränsle, ökad gödsling och översynen av gränserna för svårföryngrad skog skapar stor oro för framtiden hos näringens företrädare. Regeringen måste, för att inte framkalla ytterligare konflikter, genomföra eventuella förändringar i samverkan med rennäringen.

Utländska trädarter

Vi välkomnar regeringens insikt om att ”utländska trädarter bör användas med försiktighet och i begränsad omfattning” och att Skogsstyrelsen ska få i uppdrag att se över lagstiftningen för skogsodling med utländska trädarter. Vi menar dock att regeringen i högre grad än vad propositionen anger bör fokusera på effekterna av den globala uppvärmningen. Vilken påverkan har t.ex. en ökning av medeltemperaturen i Sverige på de främmande trädarternas förmåga till självspridning?

Skogens miljöbovar

Nära en tredjedel av alla markägare bryter mot skogsvårdslagens hänsynspara-graf när de avverkar skog, detta enligt Skogsstyrelsens senaste beräkning från år 2006.

Vi menar att miljöbrott i skogen är oacceptabelt. En skärpning av skogsvårdslagen är nödvändig, liksom en ökad tillsyn. Vi vill att regeringen återkommer med förslag till hårdare sanktioner mot skogsmiljöbrott.

Kalhyggesfritt skogsbruk

Skogsstyrelsens projekt med s.k. kontinuitetsskogar har visat på ett nytänkande inom det svenska skogsbruket. Den kalhyggesfria skogsskötseln kan t.ex. förbättra förutsättningarna för såväl biologisk mångfald som människors hälsa och rekreation. Hittills har dock kalhyggesfritt skogsbruk varit svårt att förena med de krav på återväxt som skogsvårdslagen ställer. Trakthyggesbruk har ansetts som det långsiktigt hållbara alternativet. Men studier visar att kalhyggen utarmar skogens ekosystem och ökar läckaget av näringsämnen till våra sjöar och vattendrag.

Vi anser att en satsning på kalhyggesfritt skogsbruk är en satsning för framtiden och att lagstiftningen därför måste ses över. Forskningen kring

olika hyggesmetoder bör ges större utrymme. Mindre markägare bör uppmuntras med stöd och rådgivning.

Giftfritt skogsbruk

Den borgerliga regeringen har inte agerat för ett kemikaliefritt skogsbruk. Trots protester från fack och anställda har giftbehandlade plantor getts dispens. Vi menar att utvecklingen mot en hållbar kemikalieanvändning går för långsamt. Det behövs fler och tyngre insatser för att hindra att nya gifter sprids. En stor del av Kemikalieinspektionens anslag går i dag till att sanera förorenade områden och följa halterna av redan förbjudna ämnen i miljön.

Godtagbara alternativ finns till de kemiska bekämpningsmedel som används i skogen. Men dessa alternativ kräver ökad kunskap och rådgivning, och så länge giftbehandling tillåts anses den metoden enklare och substitutionen kommer i andra hand. Vi vill verka för en skärpt tillstånds- och dispensgivning för de kemiska bekämpningsmedel som används i skogsbruket och på plantskolor. Vi vill att regeringen tar giftfrågan på allvar och snarast återkommer med en plan för hur kemikalieanvändningen ska minska i det svenska skogsbruket.

Forskningen

En utvecklad skogsforskning bidrar till att stärka Sveriges internationella konkurrensförmåga. Kunskaper och teorier inte enbart från skogsvetenskaperna utan också från samhällsvetenskap, ekonomi, ekologi, sociologi m.m. ska sammanställas och göras tillgängliga för intressenter från allehanda sektorer.

Många frågor kräver kunniga svar: Hur kommer de globala klimatförändringarna att påverka svenskt skogsbruk? Ökar risken för utbrott av skadegörare? Vilka miljömässiga konsekvenser ger de nya, exotiska trädslagen? Behöver vi nya reservatsstrategier? Vilka är skogssektorns metoder för att hantera konflikter mellan skilda intressegrupper?

Från socialdemokratisk sida har vi sedan länge markerat att vi vill bryta Sveriges oljeberoende till år 2020. Vi vet att vi kan göra det genom en stram energieffektivisering och en energisk satsning på förnybara energikällor. Vi har också förklarat att vi vill satsa två och en halv miljard mer än regeringen på forskning och investeringar för att nå målet. I denna forskning och utveckling har skogsbrukarens omställning till energiproducent en given plats, liksom behovet av klimatanpassade åtgärder.

Visioner för framtiden

Skogen är vår framtid, och vi måste vara ytterst varsamma med den. Den ska räcka till mycket och ge mer av allt: mer högklassigt virke, mer förnybar

Fel! Okänt namn på

biomassa, ett utökat skydd mot klimatförändringar, mer naturupplevelser, mer rent vatten och ren luft, mer bärplockning och mer jakt. Framtidens ekosystem måste kunna motstå den ökade miljöbelastning som en ökad produktion och en ökad konsumtion innebär och samtidigt upprätthålla sina grundläggande och livsnödvändiga funktioner.

För oss socialdemokrater är det självklart att vi ska hålla fast vid den höga ambitionsnivån för såväl skogsproduktion som miljömål. För att miljömålet Levande skogar ska nås krävs engagerade markägare och en kunnig regering. Många privata markägare gör i dag betydelsefulla insatser för skogsvården och tar ansvar långt utöver vad lagstiftningen kräver. **Skogsägarnas egen satsning, Kraftsamling skog, har här haft stor betydelse i spridandet av kunskap om naturhänsynen vid ökad tillväxt.** Från regeringens sida vill vi dock se ett större engagemang än det som skogspropositionen ger uttryck för.

Vi uppmanar till en övergripande helhetssyn på skogen och skogsbruket. Avvägningen mellan gödsling, dikning och växtförädling för ökad tillväxt och strävan efter att nå miljömålen och bevara mångfalden måste värderas mer ingående. Efterfrågan på skogsråvara från träindustrin, pappersbruken och kommunernas biobränslepannor måste vägas av på ett för alla tillfredsställande sätt. Skogs- och tränäringens betydelse för utvecklingen av det framtida Sverige – för omställningen till ett långsiktigt hållbart samhälle – kan inte nog poängteras.

Stockholm den 8 april 2008

Anders Ygeman (s)

Ann-Kristine Johansson (s)

Aleksander Gabelic (s)

Dan Nilsson (s)

Helén Pettersson i Umeå (s)

Bo Bernhardsson (s)

Jan-Olof Larsson (s)

Carina Ohlsson (s)